

25 ÅR MED VOLLEYBALL I LUI

Som den der har været med i klubben længst, er jeg blevet opfordret til at lave et tilbageblik over klubbens virke gennem de sidste 25 år. Jeg har valgt ikke at komme med nogle historiske data, da jeg alligevel ikke kan huske dette, men i stedet vil jeg komme med nogle personlige betragtninger.

Jeg flyttede til Allerød fra Jylland i efteråret 1975. Jeg søgte da at etablere nye sociale kontakter og dyrke mine interesser på et nyt sted. I den lokale avis, Allerød Posten som det hed den gang, så jeg helt tilfældigt en annonce, hvor LUI annoncerede med, at der blev startet et volleyballhold. Det fangede min interesse, da jeg tidligere havde spillet lidt volleyball i Århus.

Historien bag dette er, at nogle Lyngborgere gik til gymnastik i LUI, og en instruktør havde der eksperimenteret med at afslutte gymnastikken med volleyball. Samtidig skete det, at et nyansat lærerpar på Lyng Skole flyttede til byen fra Esbjerg. Gymnastikfolkene erfarede da, at de pågældende, Gunner og Bitte Dakin, havde dyrket volleyball i Esbjerg, og man engagerede Gunner til at starte op med officiel volleyballtræning. Et herreseniorhold trænede i gymnastiksalen på Lyng Skole, medens et motionshold/mixhold trænede lørdag morgen fra kl. 8-10 i Lyng Hallen.

Dette lørdagshold havde fået tildelt en bane af gymnastikafdelingen, så samtidig med at der blev spillet volleyball i den ene ende af hallen, var der gymnastik i den anden ende. Dette var dog ikke til udelt begejstring for gymnastikdamerne, især ikke når vi blev lidt for højrøstede, eller der røg for mange bolde ud af banen. Det blev en fast tradition, at volleyballtræningen blev afsluttet med morgenkaffe og en lille skarp i cafeteriet. Nogle gange trak det noget ud, så nogen foretrak at afslutte det med frokost i cafeteriet, hvilket kunne give nogen uro, for hvad tænke konerne nu derhjemme – her stod specielt Bennys Mona som et skrækeksempel. Andre gange ved festlige lejligheder udviklede det sig også, for eksempel som da Gunner under kaffedrikningen erfarede, at han havde vundet en større tipsgevinst, eller da Børge glædestrålende kom og berettede, at han havde fået en datter på ”51 kg og 34 cm”. Efter nogle år fik vi også en træningstid om aftenen, og nogle sæsoner trænede vi i Ravnsholthallen, men herefter rykkede vi over i Engholmhallen, hvor vi har holdt til de sidste mange år.

Organisatorisk kørte vi de første mange år som en underafdeling af gymnastikafdelingen. På et tidspunkt midt i firserne var der en gymnastikformand, som så sig sur på volleyball og fik os smidt ud. Vi dannede da vores egen selvstændige afdeling, som siden har kørt i bedste velgående med flere forskellige formænd.

Jeg har tidligere nævnt Gunner, som desværre døde i sommeren 1999. Hans navn er uvægerligt knyttet til volleyballklubben, for han var primus motor bag alle de initiativer, der blev taget. De første år havde han fortsat kontakt med nogle lærer-volleyballhold fra Esbjerg, og det blev fast tradition, at vi hvert år arrangerede en weekendtur til Esbjerg, hvor vi boede på en skole, deltog i en lokal turnering og holdt fest om aftenen. Da dette gik i sig selv, blev der taget initiativ til, at vi hvert forår deltog i et mixvolleyballstævne på Sønderborg Idrætshøjskole. Disse ture gav mange gode oplevelser og transporten blev klaret på flere forskellige måder, bl.a. med tog og med bus gennem Tyskland. Det var en fast tradition, at vi altid var en tur over grænsen og købe ind i grænsebutikkerne, så nogle gange, når vi kørte hjem, var fjedrene ved at gå i bund på bilerne. Sønderborg stævnerne er de senere år blevet afløst af Agerskov stævnerne. Gunnar var også initiativtager til LUI-cuppen, som nu kører på 14. år. Desuden skabte han en tradition med, at vi hver sommer ved sæsonafslutning havde en udendørs intern turnering med plænevolley i hans have,

som blev afsluttet med fest. Dette blev gennemført uanset vejret, og nogle år med regn lignede græsplænen en pløjemark bagefter.

Turneringsmæssigt startede først herreholdet og senere et oprettet pigehold nederst i rækkerne. For herrerne vedkommende i serie 4, men støt og sikkert rykkede holdene op for til sidst at ende i 1. division, hvor vi fortsat har hold. Hvad fremtiden vil bringe på dette felt, er vanskeligt at sige, men lige for øjeblikket ser det ikke for lyst ud. Turneringskampene har altid været spillet i Lyngehallen, bortset fra et par enkelte sæsoner, hvor de blev spillet i Gymnasiehallen.

Der er meget positivt at give tilbage, og jeg synes, at vi altid er blevet behandlet hensynsfuldt og loyalt både af hovedbestyrelsen, diverse halinspektører, andre afdelinger og klubber og af pressen. Det har måske noget at gøre med vores lille størrelse, for ingen følte, at vi var farlige eller at vi gav konkurrence. På et tidspunkt blev der oprettet en afdeling med mixvolley i Lillerød Idrætsforening og på et senere tidspunkt i Blovstrød Idrætsforening, men i stedet for at konkurrere med dem, valgte vi at samarbejde, og det endte i begge tilfælde med, at vi opslugte de nye afdelinger. Vi må også erkende, at vi har været begunstiget med at have haft nogle gode formænd, som på en rolig og enkel måde har fået tingene til at glide.

Hvis jeg skal ønske noget for fremtiden må det være, at vi bevarer det gode forhold til vores samarbejdspartnere, at vi stadig internt kan få tingene til at glide uden de store sværdslag, og ikke mindst, at vi kan bevare det høje sociale niveau i klubben, så vi alle føler, at det er et rart sted at komme, og at vi ser frem til de tirsdag aftener, hvor vi mødes.

Finn Thomsen
23. Februar 2000